

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. április 7.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

A GYÜMÜLCSÖT JÉZUS TERMI

Énekek: 8,1/4; 225,1-5; 619; 225,6-8

Lekció: Zsoltár 80,9-20

Alapige: János 15,1-11

Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves. Minden szőlővesszőt, amely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, amely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen. Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek. Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: Aki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek. Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek. Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek. Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjétek; és legyenek nékem tanítványaim. Amiképpen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömöm és a ti örömetek beteljék.

Imádkozzunk!

Imádunk téged, mennyei Édesatyánk, mert valóban felséges Isten vagy, Úr és csak tavasszal is mennyi mindenben láthatjuk életet adó ajándékaidat itt a földön. És köszönjük, hogy énekelhettük azt is a zsoltárban, hogy te csodálatos módon gondoskodsz rólunk, elveszett bűnösökről, akik mégis Jézusért a tiéd lehetünk, és pontosan Jézusért a te isteni felségedet ma is őbenne valljuk, hirdetjük és szeretnénk látni.

Urunk, a zsoltárban megszólalt, hogy az ószövetségi nép életében is sok öröm és áldás lehetett, de amikor elhagytak téged, milyen szörnyű élettapasztalat volt, hiszen ítélned kellett őket és mégis kegyelmedet hirdetted, kiálthatták azt is: állíts helyre

A GYÜMÜLCSÖT JÉZUS TERMI

minket. Te tudod egyedül, hogy bennünket is miben kell esetleg helyreállítanod most, akár a személyes életünkre gondolva vagy a házasságunkra, a családra.

Urunk hadd kérjük azt, hogy szabadításod örömét add nekünk. Ha valakinek még mindig vádoló lenne a bűn, a bukás, Jézusban hadd lássa meg a kegyelmes megtartót.

Arra is kérünk, hogy a te szabadításodnak az öröme ne csak arra tekintettel, amiből szabadítasz, hanem arra nézve is, amire felszabadítottál, hogy az életünk lehessen csakugyan örvendező élet, krisztusi élet.

Köszönjük, hogy Szentlelked és Ígéd által itt vagy, szól az Úr szava és kérünk, segíts cselekedni is azt, mert bízunk tebenned hűséggel. Kegyelmed által Jézusért kérjük ezt, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Ahogy a héten hazamentem szülőfalumba, Tápiószőlősre édesanyámhoz, a megmetszett szőlőskert gyönyörű látványa fogadott otthon. Tápiószőlős sok szőlővel. A lemetszett venyige egyben, szárad és tüzelő lesz belőle. Ahogy az ősi nyelven is, itt a görög kifejezést fordította Károli, a megtisztított vagy megmetszett vesszők pedig reméljük idén is, otthon is sok gyümölcsöt teremnek. A lemetszett vessző az megég, a megmetszett vessző a termékenységet viszi tovább. A futóhomokon levő szőlőskertünkben ilyenkor szinte alig látszik, hogy van szőlőtőke a sorokban, néhány vesszőszálacska származik belőle. De Izraelben is ez volt a jellemző: ha megmetszett is volt a szőlővessző, tényleg hamarosan nagyon sok gyümölcsöt termett.

Jézus „Én vagyok” kijelentéseinek az egyike – ahogy halljuk – ezzel a természeti képpel hangzott. Ami megragadott a csendességben is már nagyon, hogy itt kétszer is kiemeli: „Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.”; 5. vers: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők.” Búcsúbeszédeiben mondja mindezt nagycsütörtök estéjén. Hogyha az ember a halála előtt mond dolgokat még utolsó gondolatokként, az biztos, hogy nagyon fontos. Jézus is néhány percre, pár órára van a keresztaláltól, a gyötrelmétől, de a győzelmes dicsőségétől. Addig is nagyon fontos dolgokat tanított, de a búcsúbeszédei jelzik, hogy ezek aztán még továbbra is nagyon fontosak, és itt hangzik el ezzel a bibliai képpel az egyik én vagyok kijelentés kétszeresen.

Látszik, hogy az egyiknél az Atyával való kapcsolatát is kiemeli rögtön, a másikonál meg az övéihez fűződő szeretetkapcsolatát. A tanítványai hallották, nekünk is szól, az evangélium végén ez egyértelműen kijelentetik: „Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az ő nevében.” Az üzenetben, az igei üzenetben pedig ez az élet gyümölcsöző élet. Gyümölcsöző életük a Jézussal való közösség alapján, az Atya dicsőségére, az ő örömeikre. És mégis, noha sok mindent kell cselekedni (a gyümölcsök tettek, cselekedetek), de világosan látszik az is – éppen a kijelentés, az önkijelentés miatt ez elmondható –, hogy ez azért akkor is hitből való élet.

A tanítványok, mai krisztuskövetők élete, tettei alapja, háttere, motivációja mindig is Jézus személye és tette. A két kijelentését Jézusnak vizsgáljuk két gondolatban és meglátjuk majd, hogy milyen ajándékot jelent a jézuskövető, hitből való élet és milyen is ez a gyümölcsöző élet.

„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.” Az ószövetségi háttér több igéből is ismerhető, a 80. Zsoltárból hallottuk is: a szőlőtő Izrael, Isten ószö-

vetségi népe jelképe. Hallottuk, hogy sokszor lett gyümölcstelen Isten ószövetségi népe, ezért ítélni is kellett őket. De már akkor is, ha ítélni kellett, Isten mindig megszólaltatta a szabadítás tényét, tettét és az ígérését, a Szabadító ígérését. Az Úr Jézus, a Messiás, a Krisztus, aki nagycsütörtök estén, emlékszünk, az úrvacsorát is szerzi, minősítetten is, sákrámentumi módon mutatja, hogy ki is ő, és őbenne teljesedik ki igazából a szőlőtő példája is, képi példája: ő az igazi szőlőtő. Nem Izrael népe. Nem is bírtak volna tökéletesen azok lenni soha. A Máté evangéliuma 26. részéből tudjuk, a 29. versben, az úrvacsora szereztetése végén elhangzik ez: „Mondom pedig néktek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtőkének ebből a terméséből mind ama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak országában.” – az ő megváltó művének a kiteljesedése is ezzel a képpel. Szőlőtő gyümölcséből – és ott a borra utal.

De az „Én vagyok az igazi szőlőtő” kijelentésben a jelentés az ő személyére és megváltó művére. „Én vagyok az igazi szőlőtő” – akiben Isten, a szőlőműves, a szeretett mennyei Atya örömét, jótetszését leli, akiben dicsősége szeretete ragyog, akinek az élete gyümölcsöző élet volt mindvégig tökéletesen. Valóban milyen öröm lehetett a mennyei Atyának ez! Gondoljunk arra, amikor az egyszülött Fiúra párszor ki is mondta: „Te vagy amaz én szerelmes Fiam, te benned gyönyörködöm!”

Ez a kettős „én vagyok a szőlőtő” kijelentés viszont azt is jelzi, hogy nemcsak az Atya örömére van ez, hanem a tanítványoknak, az övéinek is a boldogságára. Evangélium, mert a földön élő Jézus, önmagában a szőlőtő, mint kép is, gyümölcsözik, viszont elhangzik a búcsúbeszédében: ő megy a mennybe győzelmes megváltó műve után, elküldi a Szentleket, Szentleke és Ígéje által itt van övéi között. És mit csinál Jézus Szentleke és Ígéje által itt a földön? Gyümölcsöző életet él. De ő feltámadott testben már a mennyben van. Ott imádjuk őt, ott valljuk őt. Akkor a földön ő hogy gyümölcsözhet? Az övéin keresztül. Ez az „én vagyok a szőlőtő” kijelentés ezt is kiemeli. Gyümölcsöző élete Jézusnak az övéi által. A szőlőműves mennyei Atya jótetszése, öröme Jézus gyümölcseiben az övéi által.

Iskáriótes Júdás – emlékeztek – már ott nagycsütörtök estéjén nagyon hamar otthagya a csapatot. Ő olyan szőlővesszőnek bizonyult, aki lemetszett lett. Fizikailag se maradt ott Jézussal, mert nem volt vele lelkileg sem kapcsolata. Egyszerűen hadd mondjam az üzenet hangsúlya miatt, hogy itt a képi jelentésben van is egyfajta ellentmondás, mert a jelentésre nézve az, aki lemetszett szőlővessző életű, tulajdonképpen valójában soha nem volt és nem is akart Jézussal szeretetközösségben lenni. Iskáriótes Júdás ilyennek bizonyult.

Az övéi, a többiek, ott a tizenegy és azóta is Jézus követői, lehet, hogy megmetstettek, megtisztítottak, de éppen az látszik az életükben, hogy élő szeretetközösségben vannak Jézussal, az igazi szőlőtővel. Még több gyümölcsöt teremnek – mondja Jézus a tanítványoknak is. Itt pedig nem arról van szó, hogy ők különbek lennének mint bárki más, vagy hogy itt nekik kellene erőlködni, hogy végre legyen már gyümölcs az életükben.

Szomorú tény látni azt az Ószövetség lapjain, hogy Izrael népe is hányszor nem termett Istennek tetsző gyümölcsöt. Épp az ellenkezője és ítélni kellett, ahogy jeleztem. S nem tudom, hogyha ezt halljátok, én is, amikor olvastam és az ige fölött elcsendesedtem, úgy magamra gondoltam, hogy: hát én is hányszor elhagytalak, Uram. Gondoltatok-e erre? Vagy úgy érzed, hogy az életem nem azt igazolja, hogy Jézussal vagyok közösségben. Épp az ellenkezője. Hát ha az ő ószövetségi népe is hányszor elhagya, akkor mi...?

A GYÜMÜLCSÖT JÉZUS TERMI

De éppen ez a bibliai kijelentés, Jézus szava, önkijelentése arra hívja föl a figyelmet, hogy vigyázzunk, még a bűnbánatunk, a szégyenünk közepette is a hitünk az soha nem magunkra néz, nem a mi tetteinkre. A hit mindig Jézusra néz. Zsidókhoz írt levél 12. része elején, emlékeztek: „Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörményező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézvén a hitnek fejedelmére és bevégzőjére Jézusra.”

Jézusra figyelünk mi is. Akkor is, ha még nem vagy Jézus követője, az életed lehet, hogy romokban van vagy a házasságod vagy a család és minden tönkre ment. Ha Jézusra nézel, lehet gyümölcsöző életed, mert a Jézussal való életközösség ajándéka hitben. És látszik a tetteiben. S akkor is, hogyha te vagy a pasaréti gyülekezet legnagyobb hívője, szolgálója és szinte alig vétkezel, akkor is Jézusra nézz, mert ő az „én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”.

Nagyon beszédes, hogy a 4. versben hangzik először: „Maradjatok én bennem.” Majd ezt magyarázza egy picit a képben, de a „maradjatok én bennem” bátorító kijelentés, buzdítás után a válasz: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”. Jézus önkijelentése minősítetten a tanítványok felelősségére utalás után. Van szó tehát engedelmességről, cselekedetektől az életünkben, gyümölcsökről, gyümölcsöző életről. De ez az önkijelentése is Jézusnak mégis azt hangsúlyozza, hogy a gyümölcsöt a tőke termi, a szőlővesszőn terem. És nem fordítva. A gyümölcsöt a tőke, azaz Jézus termi, csak a szőlővesszőn terem.

Te lemetszett szőlővessző életű vagy látszólag, vagy megmetszett életű? Fontos a megkülönböztetés, mert amíg nem jön el az Úr Jézus, addig e földi életben a legnagyobb ellenségei is Jézusnak bármikor kapcsolatba kerülhetnek a szőlőtőkével mint szőlővesszők. Gondoljunk Saulra, aki Pál is. A damaszkuszi úton való megtérése mutatta, hogy őt is öröktől fogva szerette az Úr és megtartotta. „Én vagyok a szőlőtő, az igazi...” – így van az ősi nyelv sorrendjében értelmezőként – „...és az én Atyám a szőlőműves.” Ezután hangzik: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők” – mutatva, hogy Jézuson van a hangsúly végig. Az Úr Jézussal való életközösség, személyes szeretetközösségben való maradás is a gyümölcsöző élet alapja, de nem a tanítványok, hanem Jézus élete a döntő és ez az igazi alap.

Emlékeztek, hogy Péter hogy lenézte a társait már ott nagycsütörtök estéjén: – Uram, ha a többiek elhagynak is, én biztos, hogy nem hagylak el téged! És ne felejtjük el, hogy ő még ki is rántotta a kardját és kész volt harcolni Jézusért a Gecsemáné kertben. De Jézus azt mondta: Tedd vissza hüvelyébe kardodat! – ő nem akarja, hogy meg kellene őt védeni, még ha lenne is lehetőség rá. Akkor pedig hogy van az, hogy mégiscsak megtagadja Jézust? Háromszor ráadásul. Ez milyen gyümölcs? De emlékeztek, hogy még a nagycsütörtöki beszédének az egyik része éppen ez volt, mikor mondta Péternek: „Simon! Simon! Ímé a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát;...” – aztán azt mondja – „De én imádkoztam érted...” – és ott személyesen Péterre utal. A többieket is kísértés éri, de téged minősítetten: imádkoztam érted. Illetve háromszor megkérdi a feltámadott Krisztus Pétertől: „Szeretsz-e engem?” – valamilyen formában a kérdés így. Ebben ugyanis benne van: mert én szeretlek.

Benne van tehát ebben az önkijelentésében Jézusnak, hogy nem is a tanítványok élete a hangsúlyos – noha fontos és felelősséggel kell élnünk –, de a hitben megélt élet az Jézusra alapult élet, a vele való közösség és az ő tette, az ő személye a hangsúlyos. Tulajdonképpen még a gyümölcsnél is ő a hangsúlyosabb.

A 10. versben ezt hallottuk: „Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.” Elhangzott az korábban: „maradjatok én bennem”, „maradjatok meg ebben az én szeretetemben” – és már ott is jelezte Jézus: „maradjatok én bennem és én is ti bennetek”. „Maradjatok meg ebben az én szeretetemben” – és nem az, hogy ti szeressetek engem, hanem hogy én szerettelek titeket és engem is az Atya szeretett. Végig Jézuson van a hangsúly. A 10. versben pedig bemutatja: amikor pedig a gyümölcs látszik az életeteken, az kinek a gyümölcse? A szőlőtőke termi a gyümölcsöt, tehát Jézus termi a gyümölcsöt, ami pedig jézusi gyümölcs.

Emlékeztek a lábmosás története végén, a 13. rész végén olvashattuk az új parancsolatot. Sokan szerintem fejből is tudjuk aranymondásként, hogy az új parancsolatnak az újsága az, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. A szeretetben megmutató tettei a tanítványoknak, a hívőknek, a szőlővesszőknek – még ha megmetszettek is – az alapján, ahogyan Jézus tapasztalta: „megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében”.

A „megtartottam” kifejezés az ősi nyelven más szóval van, mint a tanítványainál a „megtartjátok”. Amikor Jézus kimondta a kereszthalál végbevételénél, az ő engedelmes váltságáhalála végbevételénél, hogy „Elvégeztetett!”, ugyanolyan alakban szerepel itt is: „megmaradtam”. A perfectum – ami azt jelenti, hogy a múltban tett valamit Jézus, a jelenben is hat és a jövőben is egyértelműen áll. A gyümölcsök, az életünk cselekedetei az alapján, annak a hátterével és annak a motivációjával, ahogy Jézus szeretett, megmaradt, megtartotta. A múltban, hat a jelenben és a jövőben is jellemző.

A szőlővesszők nem erőlködnek a szó jelképes értelmében. A tőke termi a gyümölcsöt, rajtuk terem. Ők pedig ezt hittel megragadják. És soha nem azt nézik, hogy én mit csináljak, hogy megfeleljek, hanem mindig Jézusra nézünk. Nemcsak a halálára, hanem az ő engedelmisségére, ahogyan ő megtartotta a szó legteljesebb értelmében tökéletesen.

Az imádságot hozza példának. Istentiszteleten lelkipásztorunk az Úri imádságot magyarázza az igehirdetéseken sorozatban. Ha csak a Miatyánkra gondoltok: a szőlőtőke termi a gyümölcsöt és a szőlővesszőkön terem. Máshol így mondja Jézus: az én nevemben kérjétek. Az jutott eszembe, hogy nekünk nemcsak a megtéréskor, a kegyelem elfogadásakor lehet egyedül és kizárólag hitből és hit által az Úrral való közösség, hanem a kegyelemben való megmaradás, a gyümölcsöző élet is hitben, hit általi közösség. Maga Pál is ezt tapasztalta nagyon mélyen.

Itt kell kiemelni, hogy az „Én vagyok” kijelentése értelme Jézus szájából már önmagában hordozza mindazt, amiről eddig szoltunk, csak a szőlőtőke kijelentés képi hangsúlya, értelme miatt minősítetten még inkább elmélyíti. A „vagyok, aki vagyok” Isten – Mózesnek, aki kijelentette magát a csipkebokornál. Az örökkévaló, mindenható, mindent teremtő Isten, a szuverén Úr, aki ugyanakkor nagyon személyesen jelen van, közel van az övéi életében. A ’veled vagyok’, ’melletted vagyok’, ’érted vagyok’ – szövetségi hűséggel, szeretettel, ha kell megbocsátó kegyelemmel, szabadító munkával, ígéreteivel. A 80. Zsoltárban is hallottuk, hogy a bűnbánó nép ezt ismeri föl az Isten kegyelmében: „Seregek Istene...” – mondhatja és kérheti, hogy –, „...állíts helyre minket.”

Az 5. versben („Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők”) figyeljétek meg, hogy nem is felszólításként van – maradjatok én bennem! –, hanem kijelentésként: „Aki

A GYÜMÜLCSÖT JÉZUS TERMI

én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt.” Látszik, hogy Jézus „Én vagyok a szőlőtő” önkijelentésén alapulva „ti a szőlővesszők”, „aki én bennem marad” – itt nem kell mondani, hogy maradj bennem. A közösség Jézuson alapul.

Emlékeztek, hogy Péter miért is sírt keservesen a három tagadása után? Mert nemcsak a kakasszó hatotta meg, hanem Jézus megállt ott az udvaron, mert éppen kint volt, hátrafordította a fejét és ránézett Péterre. Péter pedig elkezd keservesen sírni. Mert a bűnbánata során értette meg, hogy ki is Jézus az ő számára, az isteni „Én vagyok”-ban.

Vagy gondoljatok Pálra, aki hálás szívvel újra meg újra rádöbben, hogy Isten mennyi mindent cselekedett őáltala is. A gyülekezetek életében látta Isten munkáját vagy az elég kegyelem erejét a saját életében, mikor még imádkozott is háromszor, hogy vegye el Isten a tövist. Pál is megmaradt az Úr Jézussal való közösségben. Péter is megmaradt, pedig tagadott.

Amikor hallottad ezt a kijelentést: „mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” – ez is az 5. versben van –, „mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” vagy ha olvastátok a csendességben pár napja, hadd kérdezzem – mert magamtól is megkérdeztem –, negatíve gondoltál erre a kijelentésre vagy pozitíve? Mennyit tettem nélküle? Mennyire kevés gyümölcs, ami kedves a szőlőműves mennyei Atyának? Vagy pozitíve, Jézusra figyelve? Mennyit tett én nélkülem mégis általam? Mennyire sok a kevés is ővele, az ő számára. A szőlővessző által termi a gyümölcsöt az Úr Jézus, de nélküle. Meglehetne Jézus mi nélkülünk is, de mi általunk akar.

Itt idézem Pált, a Korinthusi 1. levél 15. részében olvassuk: elmondhatja, hogy ő többet cselekedett, többet munkálkodott mint az összes többi apostol együttvéve, de hozzáteszi rögtön: „de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme”. Gondoljátok el, hogy ott van a tizenkét apostol – emlékeztek, Iskáriótes Júdas helyét Mátyás vette át – és ők se keveset munkálkodtak pünkösöd után, Pál mégis elmondhatja: többet munkálkodtam, több gyümölcsöt teremtem, mint az összes többi együtt. Van egy szőlővessző a tőkén, aki az összes többi szőlővesszőnél többet, sőt annál is, mint amit összesen ők együtt. De az Isten kegyelme.

„Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek” – velem viszont mindent. Akkor is, ha kicsinek, kevésnek látszik a te számadra, mások számára, a mennyei Atya lehet, hogy nagyon-nagyon soknak látja. Jézus erről beszél, hogy többet, több gyümölcsöt, sok gyümölcsöt. „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők” – a szőlőtőke termi a gyümölcsöt, ez a gyümölcs jézusi gyümölcs, mert Jézus termi, csak általa, az övéi által.

Péterről olvasunk a Galatákhöz írt levélben, amikor nagy szeretettel eszik együtt a pogány-keresztény testvérekkel és ez nagyon boldogító, mert egy zsidó ember lett Jézus követőjévé, hívővé. Emlékeztek, Isten, az Úr meggyőzte őt arról, hogy a pogányokat is szereti nagyon és ők is az ő népe tagjai és Péter ezt elhitte, elfogadta, sőt szolgált is köztük. De aztán mikor bejöttek a zsidó-keresztény testvérek ott a szobába vagy lakásba, egy pillanat alatt fölállt Péter az asztaltól és átült a zsidó-keresztény testvérekhez, mert zsigerből ott volt az óemberi természete miatt a gondolkodás, hogy: hát én zsidó ember vagyok én nem ülhetek pogányokkal, mit szólnak a többiek? Pedig ők is keresztények voltak már, csak Péternek nagyon hamis a gondolkodása. Hát ez nem jézusi gyümölcs volt, az biztos.

De ott volt Pál és rajta keresztül az Úr Pétert is helyreállította, drága igei kijelentést adott ezen keresztül – a Galata levél 2. részében majd olvassátok el –, és ott is az a hangsúlyos, hogy: Péter, neked az Úrral való közösségben helyre kell állni. Ne

a tettekre nézz, a te tetteidre, hanem Jézusra, az ő kegyelmére és azokra a tettekre, amiket ő cselekszik és akar most is általad is tenni. A szőlőműves Atya megtisztító munkája is mindig része ma is annak, hogy ne Jézus nélkül, hanem Jézussal közösségben cselekedjünk.

És itt nagyon egyszerű élet-tettekről van szó. Szeretnék édesanyámmal kapcsolatban mondani egy példát, mert tényleg szinte a legegyszerűbb élethelyzet, ami úgy eszembe juthatott mostanában. Amikor még nem kapta el a stroke nagy betegsége, addig nagyon aktív volt a gyülekezetben, otthon is, mindig mindent tehetett – hála az Úrnak érte! –, de a stroke után kicsit visszafogottabban megy az élet. Viszont az Úr munkája az, hogy járni tud, el tudja látni valamennyire magát. De amikor hazamegyek és szabadnapon sétálunk vele, azért a séta végén csak elfárad a szervezet. A kiskonyhába pedig öt lépcsőfokon kell felmenni és akkor megáll az első lépcsőfoknál és többször hangzik a kérdés: na akkor hogy is kell föllépni? Mert az agy nem úgy működik már a baj miatt. – Azt sem tudom, hogy hogy kell föllépni, nem az, hogy még föl is lépjek!

Csak egy lépés az életben, de aztán elmondjuk, megbeszéljük és föllép. És azt a mosolyt látni, ahogy az első lépcsőfokra föllépve milyen boldogság. A többi már megy. De ez jutott eszembe, hogy hányszor teszünk meg egy lépést hívő emberként bármilyen helyzetben is. Csak egy lépés. De minden lépés – most elmondhatjuk –, ez gyümölcs? Vagy csak akkor tetszik a mennyei Atyának a lépés, hogyha egy ilyen beteg hívő asszony lépése és öröme? Bárhova, ahova lépek az Istennel, a Krisztussal való közösség a hívő ember életében.

Engem is tisztogat az Úr közben, mert én azért szeretek gyorsan föllépni a lépcsőkön, pláne, ha sietni kell, valamit el szeretnék intézni, lekéssük a Krónikát a rádióban, ha nem érünk föl időben. És akkor elkezdek türelmetlen lenni, elkezdek haragudni. Pontosabban, elkezdenék, mert így helyesebb mondani, mert az Úr kegyelmes és nagyon hamar figyelmeztetett. És akkor már nem ez a türelmetlen érzés, hanem a csendes várás, a mosolygós, viccelődős bátorítás és együtt örülünk. Mert az Úr kegyelmes és segít és munkálkodik Lélekben is.

Emlékszünk, hogy hány része van a Lélek gyümölcse drága ajándékának? Mert általában nyolcra vagy kilencre szoktunk gondolni. És nem mindegy, mert ha eggyel több, akkor biztos jó nekünk. „Szeretet, öröm, békesség, béketúrás, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” – ez kilenc. És ez csak kilenc. Szőlőfürttel szoktuk általában jelezni a gyerekmisszióban. Jézus gyümölcse, Jézus termi.

És olyan jó, hogy a végén ezt lehet mondani: céllal. Végig utaltam a célokra, így én most csak aláhúzom. Az egyik cél: övéi öröme. De még itt is, figyeltétek, Jézuson van a hangsúly: „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék.” Micsoda kiváltság, hogy még az örömünk is Jézus öröme! Gondolj bele, hogy örülsz, az Úrral való szeretetkapcsolat miatt hitben, és ez Jézus öröme. Ennyire áthat bennünket az Úrral való közösség. Ezért van az, hogy a szomorú élethelyzetben is, a Filippi levélhez kapcsolódóan, emlékeztek, így mondja az ige: „Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek!”

A másik pedig, ami átfogja az örömünket is: az Atya dicsősége. De itt is Jézuson van a hangsúly, mert így mondta Jézus, hogy „abban dicsőítetik meg az én Atyám” – látjátok, hogy mennyire Jézuson múlik minden. Még az Atya dicsőségénél is az „én Atyám”, mert ő a szőlőműves. Övéi öröme és végső soron az Úr Jézus Atyja dicsőségére. Jézus által, ő termi, de a szőlővesszők mi vagyunk már és rajtunk a gyü-

A GYÜMÜLCSÖT JÉZUS TERMI

mölcs. Imádságunk, kéréseink minősítetten is részei ennek. Ez a cél: az övéi öröme, a mennyei Atya dicsősége itt a földi életben, ha meg eljön az Úr Jézus, akkor mindörökre, mert vele való boldog közösség.

A szőlőtőkén több vessző van, a szőlővesszőkön mindig több vagy sok gyümölcs, szőlőfürt, sok-sok szőlőszemmel minden egyes fürt. A szőlőműnkás mennyei Atya öröme, jótetszése, személyének a nagysága, ragyogása, szeretetének, kegyelmének a dicsősége Jézusban, mint aki az „Én vagyok a szőlőtő”, de az övéin keresztül is, mert „ti a szőlővesszők”.

Adja az Úr, hogy a személyes életünkben, a házasságunkban, a családi életben, a gyülekezetben, meg így a hazánkra gondolva is ez a gyümölcsöző élet látszódjon. Mert ha ez látszik, akkor a krisztusi élet látszódik és ez által akik még nem tartoznak Jézushoz, a szőlőtőhöz ilyen értelemben, bármikor hozzá tartozhatnak. Ha te még nem vagy Jézusé, fogadd el kegyelmét, akár éppen ma is.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, imádunk téged, hogy a megváltó mű elvégeztetett voltánál azért az Úr Jézusnak mégis csak ki kellett mondania: „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Urunk, ezt a titokzatos váltságművet mi nem tudjuk igazán felfogni, de csodáljuk és köszönjük, hogy ezért lehet igaz, hogy mi a szőlőtőke szőlővesszői lehetünk. Amiket lehet, hogy meg kell metszened néha, de azt is azért teszed, hogy még több gyümölcsöt, sok gyümölcsöt teremjünk.

Szeretnénk hálát adni a jézusi gyümölcsökért. Köszönjük, hogy nem nekünk kellett erőlködni, hanem rábízhattuk magunkat a te kegyelmedre mindig. Bocsásd meg, ha mégis erőlködni akartunk, nem ment, talán ezért hagytunk el téged teljesen. Köszönjük, hogy ma is abban bátorítasz, hogy Jézusra nézhetünk hittel.

Valóban kérjük is, Urunk, hogy na csak a személyes életünkben, hanem a családi, gyülekezeti és itt a hazában vagy határainkon túl élve magyarként gyümölcsöző életünk legyen a Krisztussal való közösségben.

Köszönjük, hogy ez alapján kérhetünk békét most is tőled Kárpátaljára. Olyan elszomorító, hogy még mindig háború van Ukrajna és Oroszország között. Köszönjük, hogy te vagy a béke Istene. Testvéreinknek, az ottani magyaroknak adj erőt, támogasd őket.

Kérünk téged azért, hogy az EP-választás kampányidőszakában is lehessenek bölcsek a vezetők, a politikusok. Bárcsak az ő életükben is láthatnánk a krisztusi gyümölcsöt. És azért imádkozunk, hogy te intézd ennek az ügynek is az alakulását. Urunk, te ma is adhatsz reformációt, helyreállást, a te igédhez való ragaszkodást Európának is.

És imádkozunk a beteg testvéreinkért a gyülekezetben, ők is az elég kegyelem erejét hadd éljék át te veled. Akik kórházban vannak köztük, műtét előtt vagy után, erősítsd őket fizikailag is és lélekben.

És köszönjük, hogy a gyászoló testvéreinknek ezen a héten is vigasztalást adtál. Akik pedig régebb óta hordozzák a gyász terhét, nekik is lehessen minősítetten az Úr Jézussal való közösség élő reménységgé továbbra.

Köszönjük, Urunk, hogy most a mi személyes hálaadásunkat, kéréseinket is eléd vihetjük és meghallgatod azokat Jézus érdeméért.

Ámen.